

Saarna 1. sunnuntai pääsiäisestä, Siilinjärvi 2020

Joh. 21: 1-14

Jeesus ilmestyi taas opetuslapsilleen, nyt Tiberiaanjärvellä. Se tapahtui näin: Siellä olivat yhdessä Simon Pietari, Tuomas eli Didymos, Natanael Galilean Kaanasta, Sebedeuksen pojat ja kaksi muuta Jeesuksen opetuslasta.

Simon Pietari sanoi: ”Minä lähden kalaan.” ”Me tulemme mukaan”, sanoivat toiset. He nousivat veneeseen ja lähtivät järvelle, mutta eivät saaneet sinä yönä mitään.

Aamun koittaessa Jeesus seisoi rannalla, mutta opetuslapset eivät tunteneet häntä. Jeesus huusi heille: ”Kuulkaa, miehet! Onko teillä mitään syötävää?” ”Ei ole”, he vastasivat. Jeesus sanoi: ”Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte.” He heittivät verkon, ja kalaa tuli niin paljon, etteivät he jaksaneet vetää verkkoa ylös.

Silloin se opetuslapsi, joka oli Jeesukselle rakkain, sanoi Pietarille: ”Se on Herra!” Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, hän kietaisi ylleen viittansa, jonka oli riisunut, ja hyppäsi veteen. Muut opetuslapset tulivat veneellä ja vetivät kalojen täyttämää verkkoa perässään, sillä rantaan ei ollut paljonkaan matkaa, vain parisataa kyynärää.

Rannalle noustessaan opetuslapset näkivät, että siellä oli hiilloksella paistumassa kalaa sekä leipää. Jeesus sanoi heille: ”Tuokaa tänne niitä kaloja, joita äsken saitte.” Simon Pietari meni veneeseen ja veti verkon maihin. Se oli täynnä isoja kaloja, mutta vaikka kaloja oli paljon - kaikkiaan sataviisikymmentäkolme - verkko ei revennyt.

Jeesus sanoi: ”Tulkaa syömään.” Kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä: ”Kuka sinä olet?”, sillä he tiesivät, että se oli Herra. Jeesus tuli, otti leivän ja antoi heille, samoin hän antoi kalaa. Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus kuolleista noustuaan ilmestyi opetuslapsilleen.

Minä lähden kalaan - me tulemme mukaan!

Opetuslasten kalaan lähteminen päivän evankeliumissa on helppo ymmärtää jotenkin kielteisenä asiana. Kalaan lähtemistä on selitetty opetuslasten palaamisena vanhaan elämäänsä – paluuna lähtöruutuun, siihen aikaan, jolloin he eivät olleet vielä kohdanneet Jeesusta, eikä Hän ollut kutsunut heitä opetuslapsikseen. Silloinhan heidän ammattinsa kalastajina jäi kerrasta taakse ja he saivat uuden tehtävän ja kutsumuksen seurata Jeesusta.

Ensi kuulemalta tuosta evankeliumista tulee se vaikutelma, opetuslapsia houkuttaa palata tuohon entiseen ammattiinsa, kalastajiksi.

Mutta oliko todella kyse siitä, että opetuslapsia veti puoleensa tuo vanha elämä?

On hyvä huomata, että Jeesus ei ollenkaan moiti heitä siitä, että löysi heidät kalastamasta – päinvastoin – hän antoi heille melkoisen saaliin ja sitten vielä kutsuu heidät syömään yhdessä kanssaan hiilivalkealle.

On hyvä muistaa myös se, mitä kaikkea opetuslapset olivat muutaman päivän sisällä käyneet läpi: ensin suuri suru ja pettymys pitkäperjantaina – sitten hämmennys tyhjästä haudasta. Pelko lukittujen ovien takana olemisesta. Ja lopulta kuin salama kirkkaalta taivaalta: Jeesuksen kaksi ilmestymistä opetuslapsille.

Tunteiden vuoristorata sai opetuslapset varmasti ylikierroksille - mieli yritti jäsenellä kaikkea tuota tapahtunutta: mitä tyhjä hauta oikein merkitsee? Miksei Jeesus ei ole kanssamme koko ajan jos hän elää? Miten meille käy, jos menemme ihmisten ilmoille?

Uskon, että tätä kaikkea he olivat ehtineet vatvoa päiväkausia siellä lukittujen ovien takana ollessaan.

Viimeisten viikkojen aikana mekin olemme eläneet hyvin hämmentäviä aikoja. Jos nyt emme ole sentään olleet lukittujen ovien takana, niin kuitenkin elämä neljän seinän sisällä on käynyt tutuksi. Televisio, radio, lehdet – kaikki media on täynnä koronaa. Ehkä sinäkin olet näinä viikkoina halunnut edes hetkeksi siirtää mielestäsi syrjään koko asian, saada jotain muuta ajateltavaa.

Ja juuri tästä samasta syystä uskon Pietarin sanoneen, että ”***minä menen (nyt) kalaan.***”

Ja se oli Pietarilta järkevä ehdotus: Pietarin ja muiden opetuslasten jaksamisensa kannalta oli paljon parempi, että lähtivät nyt yhdessä kalaan, kuin että olisivat viettäneet jälleen yhden unettoman yön lukittujen ovien takana menneitä päiviä puhki analysoiden. Kalaan lähteminen oli konkreettista tekemistä ja juuri sitä he nyt tarvitsivat. Eikä siinä paljon tarvinnut Pietarin muita houkutella – *me tulemme mukaan* kuului kuin yhdestä suusta. Kalastuksesta, heidän entisestä ammatistaan tuli nyt opetuslapsille yhteinen harrastus ja henkireikä.

Joskus huomaan meidän aikamme kristittyjen suhtautuvan halveksuvasti erilaisiin harrastuksiin; ”Kuinka moni siellä kalassa tai KalPan pelissä on tullut uskoon? Eikö olisi parempi käyttää sekäin aika hartauselämään, Raamatun lukemiseen ja rukouselämään.

Mutta tällainen kristillisuus ei ymmärrä sitä, että Jumala on Luoja. Luotu maailma on Hänen lahjansa meille ja me saamme hyvällä omalla tunnolla nauttia tästä lahjasta. Siksi ystävä, jos sinulla on jokin mieluisa harrastus joka antaa sinulle virkistystä, niin tee se hyvällä mielin.

Unohtamatta tietenkään säännöllistä rukouselämää ja jumalanpalvelusta.

Mutta nyt me keskitymme hetkeksi Pietariin päivän evankeliumissa.

Muistat, että tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun Pietari kalaan mentyään sai Jeesukselta suuren kalasaaliin.

Luukkaan evankeliumissa kerrotaan, miten kolme vuotta aikaisemmin Pietari – jälleen Jeesuksen kehotuksesta - meni kalaan ja verkot olivat ratketa kalojen paljoudesta ja vene oli upota.

Muistatko mitä Pietari silloin sanoi Jeesukselle? ”Mene pois minun luotani Herra, sillä minä olen syntinen ihminen!” Muistatko mitä Jeesus tuolloin teki? Hän meni todella pois. Vaikkakaan ei heti, vaan muutamaa päivää myöhemmin, kun hän sanoi opetuslapsille: ”*minä menen pois. Ja mihin minä menen, sinne te ette voi tulla.*”

Jeesus *todella meni pois*, kun Hän otti piikkikruunun päähänsä, ristin kannettavakseen ja antoi henkensä pitkäperjantaina.

Jeesus *todella MENI POIS*, koska Pietari oli syntinen ihminen. Hän meni pois, koska sinä ja minä olemme syntisiä ihmisiä. Hän meni yksin pois, jotta hän kärsisi yksin rangaistuksen, joka kuului meille.

Mutta sitten Hän tuli takaisin. Pääisäisäamuna hän palasi synnin ja kuoleman voittajana, julistaen rauhaa taivaan ja maan välille.

Mitä Pietari nyt tekee, kun päivän evankeliumissa Jeesus on jälleen täyttänyt ihmeellisellä tavalla hänen verkkonsa? Sanooko hän jälleen, että ”mene pois minun luotani, minä olen syntinen

ihminen?” Ei vaan kuultuaan, toiselta opetuslapselta, että ”Se on Herra!” hän saman tien hyppää veteen ja lähtee uimaan Jeesuksen luokse.

Ajattele – saman mies, joka kolme vuotta aiemmin oli sanonut, että ”mene pois Jeesus, minä olen syntinen ihminen” niin sama mies nyt – oikein hyppää veneestä sinne järveen ja lähtee uimaan Jeesuksen luokse. Vaikka vene oli rantautumassa – Pietari ei malttanut odottaa, vaan syöksyi sinne veteen jotta pääsisi mahdollisimman pian Hänen luokseen.

Pietari oli ymmärtänyt, että hänen - syntisen - paikka, on Jeesuksen luona.

Tämän Pietari nyt viimein ymmärsi, että hän ei koskaan ole liian syntinen Jeesukselle.

Jos ystävä sinä olet joskus ajatellut olevasi liian syntinen Jeesukselle – niin katso Pietaria, joka hyppää *vaatteet päällä veteen* päästäkseen nopeammin Jeesuksen, *syntisten Vapahtajan luokse*.

Älä anna minkään estää sitä, että sinäkin saat ottaa vastaan anteeksiannon Jeesukselta.

Kaksi kalansaaalis-ihmettä, tuo tänään kuultu ja se kolmen vuoden takainen, ne sijoittuvat Jeesuksen ja opetuslasten kolme vuotta kestäneen yhteisen alkuun ja loppuun.

Juoni on molemmissa aivan samanlainen: koko yö kalastettu, mutta tyhjin verkoin, kunnes vielä -Jeesuksen sanaan luottaen verkot vielä kerran heitetään veteen. Ja verkot täyttyivät.

Kalansaaalis-ihmeellä Jeesus halusi opettaa opetuslapsilleen jotain niin tärkeää, että hän halusi pitää tämän saman oppitunnin kahteen kertaan.

Jeesus tiesi, että pian koittaisi Helluntai, kirkon aika. Pian verkot alkaisivat täyttyä ihmisistä – sadat ja tuhannet tulisivat ottamaan vastaan evankeliumin.

Mutta tuo sama oppitunti tarvittiin siksi, että he edelleen ymmärtäisivät, että ilman Jeesusta he eivät voi yhtään mitään. Yhä jää verkot täysin tyhjiksi ilman Jeesusta.

Tämän saman oppitunnin Jeesus haluaa yhä pitää myös meille; Ilman Jeesusta emme voi yhtään mitään – mutta Hänessä me voimme kaikki.